

Sygn. akt. III RC 330/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Ewa Pietkiewicz

Protokolant Katarzyna Ossowska

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2014 roku w Kłodzku

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletniego B. W. reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową I. Ł.

przeciwko M. W. (1)

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa alimenty zasądzone od pozwanego M. W. (1) na rzecz małoletniego powoda B. W. do wysokości po 800 (osiemset) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 3 marca 2014 roku, z tym że tak podwyższone alimenty pozwany będzie płacił do rąk matki małoletniego - I. Ł., w terminie do dnia 10 - ego każdego następującego po sobie miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, a to w miejsce alimentów zasądzonych od pozwanego na rzecz małoletniego powoda wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 30 maja 2007 roku w sprawie sygn. akt III RC 296/07,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. nakazuje pozwanemu M. W. (1) uiścić na rzecz Skarbu Państwa - do kasy Sądu Rejonowego w Kłodzku - opłatę w wysokości 390,00 złotych oraz 6 złotych tytułem opłaty kancelaryjnej,

IV. zasądza od pozwanego M. W. (1) na rzecz przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda I. Ł. kwotę 1282,00 zł tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa procesowego,

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 330/14

UZASADNIENIE

I. Ł. działająca w imieniu małoletniego powoda B. W. domagała się w pozwie od pozwanego M. W. (1) raty alimentacyjnej w wysokości 1500 złotych miesięcznie. Jednocześnie wniosła o zabezpieczenie powództwa przez zobowiązanie pozwanego M. W. (1) do zapłaty kwoty 1000 złotych miesięcznie do rąk matki powoda – I. Ł..

W uzasadnieniu pozwu podała, iż pozwany dobrowolnie alimentował powoda przez przekazywanie kwot na konta matki powoda, tj. w 2012 roku przeciętnie w kwotach 1350 złotych miesięcznie, zaś w 2013 roku nawet w wysokości 1455 złotych miesięcznie. Wskazała również, że wydatki na potrzeby powoda to kwota w wysokości ponad 2000 złotych miesięcznie. Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda zarabia nieco ponad 1700 złotych miesięcznie, stara się wszelkimi sposobami utrzymać relatywnie wysoki poziom wychowania i kształcenia powoda. Pozwany od 2007

roku jest zatrudniony na czas nieokreślony w firmie (...) z/s w S., za wynagrodzeniem miesięcznym w kwocie około 6000 złotych netto, w tym częściowo płatne w euro.

W ocenie matki małoletniego powoda kwota 500 złotych miesięcznie przelewana przez pozwanego na potrzeby syna (nawet zakładając, że czyniłby tak w przyszłości) jest niewystarczająca, aby – biorąc pod uwagę możliwości zarobkowe przedstawicielki ustawowej B. W. – zaspokoić potrzeby małoletniego.

Postanowieniem z dnia 10 marca 2014 roku (sygn. akt III RC 141/14), Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia Sąd Rodzinny postanowił uznać się niewłaściwym i przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia – Krzyków we Wrocławiu jako miejscowo właściwemu (k. 26 akt sprawy).

Powyzsze orzeczenie zaskarżył zażaleniem pozwany M. W. (1).

W dniu 9 maja 2014 roku Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział XIII Cywilny Rodzinny postanowił zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Kłodzku jako właściwemu miejscowo (vide: postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział XIII Cywilny Rodzinny z dnia 9 maja 2014 roku w sprawie sygn. akt XIII Cz 175/14 - na k. 50 – 51 akt sprawy).

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 3 czerwca 2014 roku w sprawie sygn. akt III RC 330/14 zabezpieczono powództwo małoletniego B. W. przez zobowiązanie pozwanego do łożenia na rzecz syna począwszy od dnia 3 marca 2014 roku, aż do czasu prawomocnego zakończenia przedmiotowej sprawy kwot po 700 złotych miesięcznie, płatnych do rąk matki małoletniego – I. Ł. (vide: k. 54 akt sprawy).

Pozwany M. W. (1) w odpowiedzi na pozew (k. 57 – 62) uznał żądanie pozwu do kwoty po 700 złotych miesięcznie, zaś w pozostałym zakresie wniósł o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu podał, iż rozumie i w pełni uznaje swój obowiązek alimentacyjny względem małoletniego B. W., jednak do kwoty po 700 złotych miesięcznie. Podkreślił również, że nie tylko przelewa środki finansowe dla małoletniego syna na rachunek jego matki, ale zabiera też małoletniego na wakacje w kraju i za granicę.

W roku szkolnym 2013/2014 sfinansował w całości zakupy wyprawki szkolnej i przyborów szkolnych dla B. W.; doładowuje też regularnie telefon na kartę małoletniego, a ponadto otworzył synowi lokatę, na którą wpłaca po 100 złotych miesięcznie, z myślą o przyszłych wydatkach B. W. związanych z edukacją. Pozwany stwierdził również, że od 9 maja 2014 roku nie jest zatrudniony w firmie (...) Spółka z o.o i obecnie pracuje w firmie (...) z siedzibą w B., gdzie uzyskuje wynagrodzenie w kwocie około 1700 euro miesięcznie, bez uwzględniania diet. Podał, że diety pobierane w czasie wykonywania obowiązków poza granicami kraju nie mogą być uznawane za jego dochód. Ponadto pozwany określił ponoszone przez siebie wydatki w okresach kiedy przebywa w B. i nie jest w trasie, a także gdy jest w Polsce na kwotę 850- 950 złotych tygodniowo. M. W. (1) dokłada się również za media i mieszkanie swoich rodziców kwotą 250 złotych miesięcznie, wydaje około 300 złotych miesięcznie za odzież i obuwie, a 100 złotych miesięcznie przeznacza na środki czystości i kosmetyki dla siebie. Pozwany ma także zaciągnięty kredyt na samochód i na meble na kwotę 52 500 złotych, przy czym na spłatę tego zadłużenia przeznacza kwotę łącznie 950 złotych miesięcznie.

Na rozprawie w dniu 18 lipca 2014 roku (vide: k. 86) pełnomocnik strony powodowej sprecyzował żądanie pozwu w ten sposób, iż wniósł o podwyższenie alimentów zasądzonych od M. W. (1) na rzecz małoletniego powoda wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 30 maja 2007 roku (sygn. akt III RC 296/07) z kwoty po 150 złotych miesięcznie do wysokości po 1500 złotych miesięcznie.

Pełnomocnik pozwanego uznał żądanie pozwu do kwoty po 700 złotych miesięcznie, zaś w pozostałym zakresie wniósł o oddalenie powództwa.

Na rozprawie w dniu 12 grudnia 2014 roku pozwany zmodyfikował swoje stanowisko w ten sposób, że uznał roszczenie do wysokości po 500 złotych miesięcznie, a w pozostałej części wniósł o oddalenie powództwa (k. 307).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

I. Ł. i M. W. (1) są rodzicami małoletniego B. W., ur. (...) we W..

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 30 maja 2007 roku, w sprawie o sygn. akt III RC 296/07, zasądzono od pozwanego M. W. (1) na rzecz małoletniego powoda B. W. raty alimentacyjne w wysokości po 150 złotych miesięcznie.

W tym czasie przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w K. jako bezrobotna bez prawa do zasiłku.

Pozwany M. W. (1) pracował wówczas głównie jako kierowca w firmie (...) w S., osiągając dochody z tytułu wynagrodzenia za pracę i świadczeń związanych z pracą w wysokości łącznie około 5000 złotych netto miesięcznie.

Małoletni B. W. miał wtedy siedem miesięcy i pozostawał pod opieką swojej matki.

/dowód: odpis zupełny aktu urodzenia małoletniego B. W. z USC we W. nr (...) - k. 8, akta sprawy Sądu Rejonowego w Kłodzku sygn. akt III RC 296 /07 – w aktach sprawy, zeznania pozwanego M. W. (1) – k. 205- 206 /.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda mieszkała wówczas w K. przy ul. (...) razem z córką z poprzedniego związku, pozwanym oraz małoletnim B.. Czynnosc za mieszkanie zajmowane przez w/w wynosił wtedy 150 – 200 złotych miesięcznie, opłaty za energię elektryczną w sezonie letnim około 300 złotych miesięcznie, a w sezonie zimowym nawet do 1000 złotych miesięcznie.

/dowód: zeznania I. Ł. – k. 203- 204 /

Od 15 maja 2008 roku i nadal przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda jest zatrudniona jako inspektor do spraw sprawozdawczości w Urzędzie Miasta w K..

Średnie wynagrodzenie I. Ł. za czas od 1 kwietnia 2014 roku do dnia 30 czerwca 2014 roku wynosiło: 1775,86 złotych netto miesięcznie (3 218,60 złotych brutto miesięcznie).

Z wynagrodzenia powyższego pracodawca matki małoletniego powoda potrącał tytułem raty i wkładu na Kasę Zapomogowo – Pożyczkową łącznie kwotę 280 złotych miesięcznie, z tytułu (...) 200 złotych miesięcznie oraz kwotę 53,50 złotych miesięcznie za ubezpieczenie grupowe – łącznie 533,50 złotych.

/dowód: zaświadczenie z UM w K. z dnia 17.07.2014r. – k. 97, kartoteka wynagrodzeń pracowników – k. 98/.

Pozwany M. W. (1) pracował w (...) Spółka z o.o. w S. od dnia 11 listopada 2005 roku do dnia 9 maja 2014 roku. Stosunek pracy między w/w pracodawcą, a pozwanym został rozwiązany za porozumieniem stron. Wynagrodzenie za pracę M. W. (1) w powyższej firmie wynosiło:

- 2 871,09 złotych netto za styczeń 2014 roku,

- 2 406,03 złotych netto za luty 2014 roku,

- 2 864,69 złotych netto za marzec 2014 roku,

- 1730,75 złotych netto za kwiecień 2014 roku,

- 3683,57 złotych netto za maj 2014 roku wraz z ekwiwalentem pieniężnym za niewykorzystany urlop wypoczynkowy.

Diety wypłacone pozwanemu w złotych przez (...) Spółka z o.o. w S. wynosiły:

- w maju 2013 roku 3 765,17 złotych,

- w czerwcu 2013 roku 3 292,55 złotych,
- w lipcu 2013 roku 3 725,83 złotych ,
- w sierpniu 2013 roku 2 720,45 złotych,
- we wrześniu 2013 roku 3 631,78 złotych,
- w październiku 2013 roku 3 345,28 złotych,
- w listopadzie 2013 roku 3 357,20 złotych,
- w grudniu 2013 roku 3 413,74 złotych,
- w styczniu 2014 roku 1 864,50 złotych,
- w lutym 2014 roku 3 526,15 złotych,
- w marcu 2014 roku 1 085,89 złotych,
- w kwietniu 2014 roku 4 534,92 złotych.

/ dowód : pismo z (...) Spółka z o.o. w S. z dnia 3.10.2014r. – k. 222, zaświadczenie o zarobkach pozwanego z (...) Spółka z o.o. w S. – k. 223, zaświadczenie z (...) Spółka z o.o. w S. z dnia 26.11.2014r. dotyczące wysokości diet pozwanego – k. 276/.

W maju 2014 roku pozwany podjął pracę w firmie (...) w B. jako kierowca. Wynagrodzenie za pracę M. W. (1) w powyższej firmie wynosiło: 1499,43 Euro za maj 2014 roku, 1589,28 Euro za czerwiec 2014 roku, 1632,28 Euro za lipiec 2014 roku, 1459,28 Euro za sierpień 2014 roku.

Pismem z dnia 30 września 2014 roku stosunek pracy z M. W. (1) został rozwiązany przez (...) w B. ze skutkiem natychmiastowym, z powodu niedozwolonej nieobecności w pracy.

/dowód: rozliczenie poborów pozwanego w (...) w B. za czas od maja 2014 roku do sierpnia 2014 roku włącznie w tłumaczeniu przysięgłym z języka niemieckiego na język polski – k. 212 – 219, pismo (...) w B. z dnia 30 września 2014 roku w tłumaczeniu przysięgłym z języka niemieckiego na język polski – k. 270 /

Dnia 3 listopada 2014 roku M. W. (1) zawarł z (...) Przedsiębiorstwo (...) w K. prowadzonym przez J. K. umowę o pracę na okres próbny do 2 lutego 2015 roku, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku kierowcy, za wynagrodzeniem brutto w wysokości 1680 złotych miesięcznie. M. W. (1) otrzymuje też diety w wysokości około 40 Euro na dobę, w razie wyjazdu w podróż służbową za granicę.

Wynagrodzenie za pracę pozwanego w powyższej firmie za listopad 2014 roku wynosiło razem z dietami kwotę około 4 000 złotych netto.

/dowód: umowa o pracę z pozwanym z dnia 3 listopada 2014 roku – k. 268, uzupełniające zeznania pozwanego M. W. (1) – k. 308 – 309/.

Obecnie B. W. ma osiem lat. W roku szkolnym 2014/2015 małoletni powód jest uczniem II klasy Szkoły Podstawowej nr (...) w K.. W bieżącym roku szkolnym na wyprawkę szkolną dla syna – z uwzględnieniem kosztów zakupu książek za ponad 300 złotych oraz przyborów szkolnych i zeszytów za 250 złotych - matka małoletniego powoda wydała około 800 złotych. I. Ł. zapłaciła też kwotę 160 złotych za trzy pary butów zastępczych dla B. oraz strój do zajęć wychowania fizycznego za kwotę 100 złotych. Ubezpieczenie w szkole dla małoletniego kosztuje około 50 złotych.

/dowód: zeznania I. Ł. – k. 204, faktura (...) z dnia 11.07.2014r. z firmy (...) w G.– k.101, faktura VAT (...) ze Sklepu (...) z dnia 16.07.2014r – k. 120 /.

Od września 2013 roku małoletni powód uczęszcza również do Państwowej Szkoły Muzycznej I Stopnia im. F. C. w K.; uczy się w klasie skrzypiec.

W drugim półroczu roku szkolnego 2013/2014 B. W. uczęszczał na zajęcia w powyższej szkole w poniedziałki i środy od godziny 13:00 do godziny 15:30.

W roku szkolnym 2014/2015 małoletni powód uczęszcza na zajęcia w szkole muzycznej:

- we wtorek w godzinach od 13:30 do 16:00,
- w środę w godzinach od 16:00 do 16:45,
- w czwartek w godzinach od 14:00 do 16:00.

Obowiązkiem ucznia tej szkoły jest również uczestniczenie w koncertach muzycznych.

Zajęcia w szkole dostosowywane są indywidualnie do potrzeb ucznia, tzn. plan jest tak ułożony, aby dostosować lekcje gry na instrumencie czy zajęcia teoretyczne do zajęć w szkole podstawowej lub innych zajęć pozalekcyjnych.

W dniu 7 października 2013 roku I. Ł. przekazała darowiznę na rzecz szkoły muzycznej, do której uczęszcza małoletni powód w wysokości 15 złotych, a dnia 3 czerwca 2014 roku w kwocie 45 złotych.

/dowód: zeznania I. Ł. – k. 204 – 205, pismo Państwowej Szkoły Muzycznej I stopnia im. F. C. w K. z dnia 23.10.2014r. – k. 233, dowód wpłaty z dnia 7.10.2013r. – k. 102, potwierdzenie wykonania przelewu – k. 103/.

W 2013 roku małoletni powód uczęszczał na lekcje tańca do Laboratorium (...). Tytułem opłaty za kurs tańca za czas od września 2012 roku do czerwca 2013 roku matka małoletniego powoda zapłaciła łącznie 300 złotych. B. W. w 2013 roku chodził na treningi piłki nożnej, za które I. Ł. płaciła 100 złotych miesięcznie.

Obecnie matka małoletniego powoda B. W. nie ma środków finansowych na opłacenie synowi zajęć tanecznych i treningów piłki nożnej.

/dowód: zeznania I. Ł. – k. 204, potwierdzenia wykonania przelewów na kwoty po 150 złotych – k. 121- 122, potwierdzenie wykonania przelewu na kwotę 100 złotych za kwiecień 2013 roku na (...) Klub (...) w K. – k. 124/.

B. W. lubi chodzić do kina i na basen; interesuje się piłką nożną, tańcem, kinem, nartami, lubi pływać.

W roku szkolnym 2014/2015 matka małoletniego powoda zapisała B. W. na (...) Dziecięcy U. w K.. Opłata za pierwszy semestr w roku szkolnym 2014/2015 wynosi 120 złotych i 20 złotych wpisowego.

/dowód: zeznania I. Ł. – k. 204, potwierdzenie wykonania przelewu na kwotę 140 złotych – k. 234/.

Na odzież dla małoletniego powoda I. Ł. wydaje miesięcznie średnio około 150 złotych.

W dniu 29 września 2014 roku I. Ł. kupiła dla syna drogą internetową na portalu Allegro.pl kurtkę H&M klasyczną za 46,55 złotych oraz kurtkę N. za 42 złotych.

Dnia 13 października 2014 roku matka małoletniego powoda kupiła synowi koszulę jeansową na zatraski za 12,99 złotych, czapkę z szalikiem A. B. za 21,50 złotych oraz bluzeczkę za 15 złotych. W dniu 14 października 2014 roku I. Ł. wydała na bluzkę i jesienną wiatrówkę dla B. łącznie 45 złotych. Dnia 16 października 2014 roku matka małoletniego powoda kupiła dla B. koszulkę za 20,40 złotych, spodnie jeansowe za 19,99 złotych. Dnia 18 października 2014 roku I. Ł. wydała na koszulę firmy (...) 13 złotych. W dniu 1 października 2014 roku i 18 października 2014 roku matka

małoletniego powoda kupiła dla syna bieliznę za 62,47 złotych. Dnia 24 października 2014 roku I. Ł. wydała na koszulę chłopięcą 15 złotych i bluzkę z nadrukiem 20 złotych.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda poniosła koszty dostawy w/w przesyłek w wysokości 127,70 złotych.

We wrześniu 2014 roku I. Ł. kupiła synowi używane buty jesienne za kwotę 40 złotych oraz nowe buty zimowe za 55 złotych. I. Ł. kupiła też synowi sandały używane za 30 złotych na następne lato.

/ dowód: zeznania I. Ł. – k. 204 -205, karty płatności za odzież –k. 241 – 244 i k. 246, k.247 – 248, k. 249- 253 /.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda mieszka obecnie razem z synem w lokalu przy ul. (...) w K.. W lokalu tym zameldowana jest także córka I. Ł. z poprzedniego związku, ale faktycznie mieszka ona we W., gdzie studiuje. I. Ł. wspiera studiującą córkę kwotą od 500 – 700 złotych miesięcznie. Mieszkanie, w którym zameldowana jest I. Ł. z dziećmi składa się z trzech pokoi, kuchni, łazienki, w.c. i dwóch przedpokoi. Podatek za powyższą nieruchomość za 2014 rok wynosi 67 złotych, zaś opłaty miesięczne na koszty zarządzania powyższej nieruchomości, utrzymanie części wspólnych oraz fundusz remontowy za 2014 rok wynoszą od 1 kwietnia 2014 roku kwotę 252,66 złotych. Mieszkanie I. Ł. obciążone jest kredytem hipotecznym, który matka małoletniego powoda zaciągnęła w czasie trwania związku małżeńskiego z K. Ł.. Dnia 26 czerwca 2014 roku I. Ł. wpłaciła tytułem spłaty kredytu hipotecznego kwotę 520 złotych. Za energię elektryczną zużywaną w powyższym lokalu matka małoletniego powoda płaci w miesiącach letnich od 277 złotych do 300 złotych miesięcznie, zaś od października do kwietnia kwoty od 539,56 złotych miesięcznie do 600 złotych miesięcznie. Za gaz I. Ł. płaci 40 – 50 złotych miesięcznie, a za usługi telewizji (...) S.A. w G. kwotę 112,42 złotych miesięcznie.

Po rozstaniu z pozwanym I. Ł. sama prowadzi gospodarstwo domowe.

/dowód: zeznania I. Ł. – k. 204 odwrót, potwierdzenie wykonania przelewu z dnia 26.06.2014r. na kwotę 277,10 złotych – k. 128, potwierdzenie wykonania przelewu z dnia 20.01.2014r. na kwotę 539,56 złotych – k. 129, decyzja Burmistrza Miasta K. z dnia 28.01.2014r. w sprawie wymiaru podatku od nieruchomości za 2014 rok – k.141, powiadomienie z (...) Spółka z o.o. w K. z dnia 26.03.2014 roku – k. 140, potwierdzenie wykonania przelewu na kwotę 112,42 złotych z dnia 4.07.2014r. – k. 134 /.

B. W. je obiady w szkole, za które jego matka płaci od 80 zł do 90 zł miesięcznie. Matka małoletniego powoda gotuje obiady również w domu.

Na rozprawie w dniu 26 września 2014 roku I. Ł. określiła wysokość kosztów wyżywienia ponoszonych tylko na syna na kwotę 400 – 500 złotych miesięcznie.

Małoletni powód jest zdrowym dzieckiem, nie choruje przewlekle, zażywa zapobiegawczo R..

/dowód: zeznania I. Ł. – k. 204 /.

Aktualnie M. W. (1) mieszka w K., w mieszkaniu będącym własnością rodziców pozwanego. Pozwany w mieszkaniu swoich rodziców zajmuje jeden pokój. Za pokój ten M. W. (1) płaci rodzicom 250 – 300 złotych miesięcznie. Ponadto M. W. (1) dokłada się swojej mamie do kosztów wyżywienia w wysokości 400 złotych miesięcznie. Pozwany kupuje też do domu środki czystości za 200 złotych miesięcznie. M. W. (1) wydaje również 300 złotych miesięcznie na rozmowy przez telefon komórkowy. Pozwany w dniu 17 kwietnia 2014 roku zaciągnął kredyt w wysokości 50 000 złotych na osiem lat. Miesięcznie pozwany spłaca raty kredytowe w wysokości 1000 złotych.

Za granicą, w trasie, M. W. (1) nie wynajmuje żadnego pokoju. Na swoje utrzymanie za granicą pozwany wydaje około 250 euro miesięcznie. Po rozstaniu z I. Ł. pozwany ma nową partnerkę życiową, ale nie prowadzi z nią wspólnego gospodarstwa domowego.

/dowód: zeznania pozwanego M. W. – k. 205- 206 /.

Pozwany uczestniczy w wychowywaniu małoletniego powoda, utrzymuje z nim kontakt. M. W. (1) założył dla syna lokatę, na którą wpłaca po 100 złotych miesięcznie. W lutym 2013 i 2014 roku pozwany spędził razem z synem ferie zimowe; w 2013 roku M. W. (1) wyjechał z małoletnim powodem do Z., a w 2014 roku do Czech. W 2014 roku B. był też u ojca w K. na wakacjach.

/dowód: zeznania pozwanego M. W. (1) – k. 206 /.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda kupiła B. W. w prezencie urodzinowym, razem z innymi członkami rodziny, rasowego kota za 1500 złotych. Utrzymanie kota to wydatek od 100 złotych do 150 złotych miesięcznie.

/dowód: zeznania I. Ł. – k. 205, paragony ze sklepów zoologicznych – k. 144- 148/.

Powiatowy Urząd Pracy w K. w okresie od 19 sierpnia 2014 roku do 4 grudnia 2014 roku dysponował ofertami pracy na stanowiskach kierowcy samochodu ciężarowego oraz kierowcy ciągnika siodłowego przy obsłudze tras zagranicznych i krajowych, za wynagrodzeniem brutto od 3000 złotych miesięcznie do 11 000 złotych miesięcznie.

/dowód: oferty pracy z PUP w K. - k. 282 - 285/.

Sąd zważył :

W rozpatrywanej sprawie nie budzi wątpliwości fakt, że na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 30 maja 2007 roku, w sprawie o sygn. akt III RC 296/07, pozwany M. W. (1) zobowiązał sięłożyć na rzecz małoletniego powoda B. W. rentę alimentacyjną w wysokości po 150 złotych miesięcznie.

Nie jest również wątpliwe, iż alimenty dobrowolnie płacone przez pozwanego na rzecz małoletniego B. W. przekraczają kwotę wskazaną w powyższym orzeczeniu.

Sporne pozostają natomiast kwestie dotyczące zasadności żądania I. Ł. podwyższenia rat alimentacyjnych dla małoletniego powoda do kwoty po 1 500 złotych miesięcznie.

Zgodnie z treścią art. 138 k.r.o., w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Dla stwierdzenia czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o. konieczne jest zatem ustalenie czy po dacie wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 30 maja 2007 roku (sygn. akt III RC 296/07) nastąpiła istotna zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, zarobkowych oraz majątkowych możliwości zobowiązanego lub istotna zmiana możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami.

Podkreślenia wymaga przy tym okoliczność, że już sam upływ czasu od zakończenia ostatniej sprawy alimentacyjnej stron uzasadnia, co do zasady, żądanie podwyższenia alimentów. W maju 2007 roku małoletni B. miał bowiem skończone siedem miesięcy, podczas gdy obecnie jest ośmiolatkiem, uczęszczającym do II klasy szkoły podstawowej.

Potrzeby ośmioletniego chłopca związane choćby z kosztami wyżywienia, zapewnienia dziecku odzieży, obuwia, podręczników, przyborów szkolnych , pomocy edukacyjnych związanych z pobieraną nauką są z pewnością większe, niż potrzeby w tym względzie siedmiomiesięcznego dziecka.

W szczególności zgromadzone w sprawie dowody jednoznacznie wskazują, iż potrzeby małoletniego B. wzrosły w związku z rozpoczęciem przez niego edukacji szkolnej. Słuchana na powyższą okoliczność matka małoletniego powoda zeznała, że na wyprawkę szkolną dla syna w roku szkolnym 2014/2015 – z uwzględnieniem kosztów zakupu książek oraz przyborów szkolnych i zeszytów wydała około 800 złotych, a za ubezpieczenie B. w szkole będzie musiała wydać 50 złotych. I. Ł. ponosi również koszty związane z uczęszczaniem syna do Państwowej Szkoły Muzycznej I stopnia im. F. C. w K. w klasie skrzypiec. Z zeznań matki małoletniego powoda wynika, że ponoszony przez nią miesięczny wydatek związany z edukacją muzyczną syna zamyka się kwotą 150 złotych. I. Ł. zapisała też syna w roku szkolnym 2014 /2015

na (...) Dziecięcy U. w K.. Opłata za pierwszy semestr w roku szkolnym 2014/2015 wyniosła matkę małoletniego powoda 120 złotych i 20 złotych wpisowego.

I. Ł. ponosi również zwiększone wydatki na odzież i obuwiu dla małoletniego powoda; na rozprawie w dniu 26 września 2014 roku zeznała, że średni miesięczny koszt wydatków na zakup odzieży dla B. to kwota 150 złotych.

Sąd nie znalazł podstaw, by kwestionować w powyższym zakresie wiarygodność zeznań matki małoletniego powoda, ponieważ znajdują one potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.

W ocenie Sądu I. Ł. zawyżyła jednak koszty ponoszone przez nią na wyżywienie małoletniego B.. Z zeznań matki małoletniego powoda wynika, że na wyżywienie tylko dla syna wydaje ona od 400 – 500 złotych miesięcznie. Podała, że B. je obiady w szkole, które kosztują od 80 -90 złotych miesięcznie, a dodatkowo syn je obiady, które gotuje ona w domu. Sąd uznał, iż brak jest podstaw, by pozwany ponosił koszty wyżywienia B. obejmujące wydatki m.in. za dwa obiady dziennie. Pozwany zobowiązany jest bowiem do alimentacji B. – obejmującej również koszty związane z wyżywieniem dziecka – ale w zakresie jego usprawiedliwionych potrzeb. Względny doświadczenia życiowego przemawiają za tym, by pozwany uczestniczył we współfinansowaniu wydatków na racjonalne żywienie ośmioletniego syna, uwzględniające pięć posiłków dziennie (śniadanie, drugie śniadanie, obiad, podwieczorek i kolację).

Sąd uznał, iż usprawiedliwione potrzeby związane z wyżywieniem małoletniego powoda, które pozwany winien współfinansować zamykają się kwotą 300 złotych miesięcznie.

Zawyżone przez I. Ł. zostały też koszty związane z zakupem leków dla syna.

W toku procesu matka małoletniego powoda określiła wydatki na leki dla B. na kwotę 80 złotych miesięcznie (vide: k. 20). Tymczasem na rozprawie w dniu 26 września 2014 roku zeznała, że syn jest zdrowym chłopcem, nie choruje przewlekle i zażywa zapobiegawczo jedynie R..

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, iż od poprzedniej sprawy alimentacyjnej stron zmieniła się sytuacja zawodowa I. Ł.. W 2007 roku matka małoletniego powoda była osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku. Obecnie I. Ł. pracuje w Urzędzie Miasta w K. na stanowisku inspektora do spraw sprawozdawczości, za miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 1775,86 złotych netto. Fakt podjęcia przez I. Ł. pracy zawodowej nie poprawił jednak w istotny sposób jej sytuacji materialnej. W 2007 roku, mimo statusu osoby bezrobotnej, dysponowała ona bowiem na potrzeby gospodarstwa domowego kwotą netto około 5000 złotych miesięcznie z wynagrodzenia za pracę pozwanego. Tymczasem obecnie pensja I. Ł. w wysokości 1775,86 złotych miesięcznie netto przeznaczona jest na zaspokojenie potrzeb małoletniego powoda, jego matki oraz studiującej córki I. Ł. pochodzącej z poprzedniego związku, którą matka wspiera kwotą od 500 – 700 złotych miesięcznie.

W tej sytuacji zasadne jest stanowisko prezentowane przez matkę małoletniego powoda w toku niniejszego procesu, iż nie jest ona w stanie sprostać zwiększonym kosztom związanym z utrzymaniem i wychowaniem B. W..

W oparciu o zgromadzone w sprawie dowody przyznać więc należy walor wiarygodności twierdzeniom I. Ł., że nie stać jej na pokrycie kosztów lekcji tańca B. w wysokości 300 złotych rocznie, treningów piłki nożnej, za które płaciła 100 złotych miesięcznie czy dodatkowych lekcji języka angielskiego, które kosztują 40 – 50 złotych za godzinę zegarową. Pozwany winien zatem współuczestniczyć zaspokajaniu powyższych potrzeb małoletniego powoda, którym matka dziecka nie jest w stanie sprostać samodzielnie.

Podkreślenia wymaga okoliczność, że obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka stanowi uszczegółowienie ogólnego obowiązku "troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka" i należytego przygotowania go, odpowiednio do jego uzdolnień, do pracy zawodowej(art.96k.r.o.). Potrzeby edukacyjne małoletniego powoda dotyczące uzupełnienia jego wiedzy w zakresie języka angielskiego w drodze dodatkowych odpłatnych lekcji, czy rozwijania zainteresowań sportowych, tanecznych należy zaliczyć do „usprawiedliwionych” w rozumieniu art. 135§ 1

k.r.o., zaś zmianę w tym zakresie – w odniesieniu do stanu poprzedniego – za zmianę istotną. Przeciwnie stanowisko prowadziłoby do hamowania, a co najmniej do znacznego utrudniania dalszego intelektualnego rozwoju małoletniego.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje również, że od czasu ostatniego orzekania o alimentach dla B. W. wysokość wynagrodzenia za pracę pozwanego istotnie wzrosła.

W firmie (...) Spółka z o.o. w S. M. W. (1) zarabiał – łącznie z dietami za zagraniczne podróże służbowe – kwotę około 6000 złotych netto miesięcznie. Wynagrodzenie pozwanego u kolejnego pracodawcy pozostało na zbliżonym poziomie.

Z zeznań M. W. (1) i treści zaświadczeń o zatrudnieniu pozwanego w firmie (...) w B. wynika bowiem, iż M. W. (1) zarobił jako kierowca bez należności z tytułu diet:

- w maju 2014 roku 1499,43 Euro miesięcznie,
- w czerwcu 2014 roku 1589,28 Euro miesięcznie,
- w lipcu 2014 roku 1632,28 Euro miesięcznie,
- w sierpniu 2014 roku 1459,28 Euro miesięcznie,

Podwyżka wynagrodzenia M. W. (1) - po przeliczeniu euro na złotówki - zamyka się więc kwotą od 1100zł – 1600zł miesięcznie.

Sąd nie podzielił stanowiska matki małoletniego B. W., że utratę zatrudnienia przez pozwanego w firmie (...) w B. z powodu niedozwolonej nieobecności w pracy, należy oceniać jako dobrowolne uszczuplenie majątku pozwanego w rozumieniu art. 136 k.r.o. Nie można bowiem czynić zarzutu pozwanemu, iż chciał osobiście uczestniczyć w rozprawach w przedmiotowej sprawie oraz w toczącym się przeciwko niemu postępowaniu karnym, nawet jeżeli nie był (tak jak w niniejszej sprawie – vide zawiadomienie o terminie rozprawy w dniu 18.07.2014r. – k. 91 i w dniu 26. 09. 2014r. - k. 93) zobowiązany przez Sąd do osobistego stawiennictwa na termin rozpraw do Sądu w Kłodzku. Procesy sądowe w istotny sposób wpływają przeciw na sytuację życiową stron postępowania, a osobisty w nich udział daje możliwość bezpośredniego zaprezentowania swojego stanowiska w sprawie, czy odniesienia się na bieżąco do dowodów przeprowadzanych w czasie rozpraw.

Należy też uznać za prawidłowy – co do zasady - pogląd pozwanego wyrażony w odpowiedzi na pozew, że diety otrzymywane z tytułu zagranicznych podróży służbowych to dodatkowe środki pieniężne przyznane przez pracodawcę na pokrycie potrzeb pracownika świadczącego pracę za granicą, poza siedzibą pracodawcy i nie są formalnie dochodem. Powszechnie wiadomym jest jednak, iż wielu kierowców – jeżeli nie wszyscy – pracujący w powyższych warunkach potrafią poczynić oszczędności na tych dietach i wówczas ich rzeczywiste dochody nie mają symbolicznego wymiaru wynagrodzenia równego tzw. najniższemu wynagrodzeniu krajowemu, które wpisywane jest w umowy o pracę.

W toku przedmiotowego postępowania M. W. (1) przedłożył do akt sprawy umowę o pracę z dnia 3 listopada 2014 roku na okres próbny do 2 lutego 2015 roku, z której wynika, iż za pracę kierowcy w pełnym wymiarze czasu pracy osiąga on w firmie (...) Przedsiębiorstwo (...) z/s w K. kwotę 1680 złotych brutto miesięcznie.

Na rozprawie w dniu 12 grudnia 2014r. pozwany zeznał natomiast, iż w listopadzie 2014r. zarobił z dietami około 4000 złotych na rękę. Skoro więc wynagrodzenie za pracę M. W. (1) za listopad 2014 roku wynosi 1680 złotych brutto (około 1237 złotych netto), to udział diet w rzeczywistej płacy pozwanego zamyka się obecnie kwotą 2763 złotych.

Pozwany na rozprawie w dniu 26 września 2014 roku zeznał, że kiedy jest za granicą, to na swoje utrzymanie wydaje kwotę około 1000 złotych miesięcznie, czyli około 250 euro (k. 205 odwrót). Przyznał więc, iż nie przeznaczają w całości otrzymanych od pracodawcy diet na swoje potrzeby podczas pracy poza granicami kraju.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 21.02.1997r. II CKN 5/97(LEX nr 736796) orzekł, iż zasadniczym kryterium oceny świadczeń w postaci diet dziennych , bądź hotelowych jest ich przeznaczenie. Powyższe orzeczenie znajduje odpowiednie zastosowanie w rozpatrywanej sprawie.

Stałe wydatki pozwanego M. W. (1) (bez obciążeń alimentacyjnych i bez wydatków na jego usprawiedliwione potrzeby związane z zakupem odzieży, obuwia) zamykają się kwotą około 2100 złotych miesięcznie (800 złotych z tytułu zaciągniętego kredytu w kwocie 50 000 złotych na zakup samochodu + 150 złotych miesięcznie za zakupione meble na kredyt w wysokości 2500 złotych + 250 – 300 złotych miesięcznie za pokój u rodziców + 400 złotych miesięcznie jako wkład w koszty wyżywienia + 200 złotych miesięcznie za środki czystości + 300 złotych miesięcznie za rozmowy telefoniczne przez telefon komórkowy), która wyraźnie przewyższa miesięczne zarobki netto pozwanego (tj. ok. 1237 złotych miesięcznie)

Wobec powyższego uznać należy, iż pozwany przeznacza kwoty pochodzące z diet na koszty swojego utrzymania w kraju. W takiej sytuacji diety są świadczeniem przypadającym M. W. (1) w związku z zatrudnieniem i jako takie powinny (choćby szacunkowo) być uwzględnione w wysokości możliwych dochodów M. W. (1).

Na podstawie okoliczności sprawy Sąd uznał, iż realne dochody pozwanego mogą kształtować się w granicach 5000 złotych.

Faktem jest, iż w spornym okresie PUP w K. dysponował ofertami pracy na stanowiskach kierowcy samochodu ciężarowego i kierowcy ciągnika siodłowego. Wynagrodzenia dla kandydatów do pracy wskazywane w powyższych ofertach podane zostały jednak w wielkościach brutto, przy czym nie zawierają informacji czy tak określone wynagrodzenia obejmują również diety wypłacane pracownikom za pracę na terenie UE (vide: k. 282 – 283). Ponadto trudno wymagać od pozwanego, by zmieniał zatrudnienie, które realizuje obecnie w oparciu o umowę o pracę (choćby na okres próbny), na pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej zlecenia, uwidocznionej w ofercie na karcie 283 akt sprawy. Taka decyzja pozbawiłaby bowiem M. W. (1) przywilejów wynikających z pracowniczego stosunku pracy. Zauważyć również należy, że wynagrodzenia za pracę dla kierowców na trasach krajowych, podawane przez PUP w K. w pozostałych ofertach pracy (vide: k. 284 – 285) określone są w wielkościach brutto od 3000 złotych do 4000 złotych miesięcznie. Wysokość wynagrodzenia podana w tych ofertach nie przekracza zatem możliwości zarobkowych pozwanego przyjętych przez Sąd w rozpatrywanej sprawie.

Sąd nie przyznał mocy dowodowej przedstawionym przez stronę powodową w toku procesu ofertom pracy dla kierowców w Niemczech (vide: k. 278 – 281 akt sprawy). Oferty te - choć wydrukowane z Internetu w dniu 12 grudnia 2014 roku – nie zawierają bowiem informacji kiedy zostały zamieszczone w sieci i czy są nadal aktualne.

Rację ma M. W. (1) kiedy wskazuje (vide: k. 161 – 164 akt sprawy), iż przedstawione przez I. Ł. do akt sprawy paragony nie odzwierciedlają w sposób wiarygodny faktycznych kosztów związanych z zaspokajaniem usprawiedliwionych potrzeb B. W.. Nie sposób bowiem nie zauważyć, iż zestawienia zakupów uwidocznione na tych paragonach wyszczególniają nie tylko poniesione koszty związane z zakupami dla małoletniego B., ale również ceny kosmetyków i artykułów nie przeznaczonych dla dzieci. Faktem jest, że porównanie zarobków I. Ł. z dochodami pozwanego wskazuje, że obowiązek alimentacyjny powinien w większym stopniu obciążać ojca małoletniego. Matka B. nie może jednak przenosić na pozwanego wszystkich usprawiedliwionych kosztów utrzymania dziecka.

Sąd nie uwzględnił również po stronie usprawiedliwionych wydatków małoletniego powoda, w których winien współuczestniczyć pozwany, kosztów związanych z utrzymaniem rasowego kota kupionego B. na urodziny przez I. Ł. i innych członków rodziny. Koszty te – w ocenie Sądu - można by wliczyć w usprawiedliwione koszty utrzymania dziecka, gdyby w ten sposób realizowane było hobby dziecka. Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda słuchana na powyższą okoliczność na rozprawie w dniu 26 września 2014 roku zeznała, iż B. W. „ interesuje się piłką nożną, tańcem, filmem” (...), „ chciałby jeździć na nartach” (vide: k. 204). Z powyższych zeznań żadną miarą nie wynika , by małoletni powód był zainteresowany życiem zwierząt, w tym kotów.

Wobec powyższego – mając na względzie całokształt przytoczonych wyżej okoliczności – Sąd podwyższył należne małoletniemu B. W. alimenty do wysokości po 800 złotych miesięcznie. Wyżej wskazana kwota alimentów jest adekwatna do możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego oraz odpowiada postulatowi równej stopy życiowej rodziców z dziećmi.

Dalej idące powództwo należało oddalić jako wygórowane, z przyczyn wskazanych wyżej.

Orzeczenie o kosztach postępowania zawarte w pkt III wyroku znajduje uzasadnienie w treści art. 113 ust. 1 Ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz.U. nr 90/2010, poz 594 ze zm.).

Sąd zasądził również od pozwanego na rzecz przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda – w oparciu o przepis art. 100 kpc - kwotę 1282 złotych tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa procesowego.

Nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności nastąpiło w oparciu o przepis art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

Mając na względzie całokształt wyżej przytoczonych okoliczności orzeczono jak w sentencji.